"ମିଠେ ବଚ୍ଚେ:— ଯୋଗ ଦ୍□ାରା ହିଁ ଆତ୍ମାର ଖାଦ ବାହାରିବ, ବାବାଙ୍କଠାରୁ ପୂରା ସମ୍ପତ୍ତି ମିଳିବ, ସେଥିପାଇଁ ଯେତେ ଦୂର ସମ୍ଭବ ଯୋଗ ବଳକୁ ବଢାଅ ।"

ପ୍ରଶ୍ନ:- ଦେବୀ-ଦେବତାମାନଙ୍କର କର୍ମ ଶ୍ରେଷ୍ଠ ଥିଲା, କିନ୍ତୁ ଏବେ ସମସ୍ତଙ୍କର କର୍ମ ଭ୍ରଷ୍ଟ କାହିଁକି ହୋଇଯାଇଛି?

ଉତ୍ତର:- କାହିଁକିନା ନିଜର ଅସଲ ଧର୍ମକୁ ଭୁଲିଯାଇଛନ୍ତି । ଧର୍ମକୁ ଭୁଲିଯିବା କାରଣରୁ ହିଁ ଯେଉଁ କର୍ମ ସବୁ କରୁଛନ୍ତି ତାହା ଭ୍ରଷ୍ଟ ହୋଇଯାଉଛି । ବାବା ତୁମମାନଙ୍କୁ ନିଜର ସତ୍ୟ ଧର୍ମର ପରିଚୟ ଦେଉଛନ୍ତି, ତା' ସହିତ ସାରା ବିଶ୍□ର ଇତିହାସ-ଭୂଗୋଳକୁ ମଧ୍ୟ ଶୁଣାଉଛନ୍ତି, ଯାହାକୁ ସମସ୍ତଙ୍କୁ ଶୁଣାଇବାକୁ ହେବ, ବାବାଙ୍କର ସତ୍ୟ ପରିଚୟ ଦେବାକୁ ହେବ ।

ଗୀତ:- ମୁଖଡ଼ା ଦେଖ ଲେ ପ୍ରାଣୀ...

ଓମ୍ ଶାନ୍ତି । ଏକଥା କିଏ କହୁଛନ୍ତି ଏବଂ କାହାକୁ କହୁଛନ୍ତି? ଏକଥା ବାବା କହୁଛନ୍ତି ଯେଉଁମାନଙ୍କୁ ପତିତରୁ ପାବନ କରାଉଛନ୍ତି ସେହିମାନଙ୍କୁ କହୁଛନ୍ତି । ପିଲାମାନେ ଜାଣିଗଲେଣି ଆମେ ଭାରତବାସୀ ଯେଉଁମାନେ ଦେବୀ-ଦେବତା ଧର୍ମର ଥିଲେ, ସେହିମାନେ ଏବେ ୮୪ ଜନ୍ମର ଚକ୍ର ଲଗାଇ ସତ୍ତ୍□ପ୍ରଧାନରୁ ସତ୍ତ୍□, ରଜୋ, ତମୋ ଅବସ୍ଥାକୁ ଆସିଲେ । ବର୍ତ୍ତମାନ ତ ସମସ୍ତେ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ତମୋପ୍ରଧାନ ହୋଇଯାଇଛନ୍ତି । ଏବେ ପୁନର୍ବାର ପତିତମାନଙ୍କୁ ପାବନ କରୁଥିବା ବାବା କହୁଛନ୍ତି, ନିଜ ମନକୁ ପଚାର ଯେ, କେଉଁ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଆମେ ପୁଣ୍ୟ ଆତ୍ମା ହୋଇଛୁ? ଯେତେବେଳେ ତୁମେମାନେ ଦେବୀ-ଦେବତା ଥିଲ, ସେତେବେଳେ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ସତ୍ତ୍□ପ୍ରଧାନ ଥିଲ, ଯାହାକୁ ଆଦି ସନାତନ ଦେବୀ-ଦେବତା ଧର୍ମ କୁହାଯାଉଥିଲା । ଏବେ କୌଣସି ଭାରତବାସୀ ନିଜକୁ ଦେବୀ-ଦେବତା ଧର୍ମର କହୁନାହାଁନ୍ତି । ତେଣୁ ହିନ୍ଦୁ ତ କୌଣସି ଧର୍ମ ନୁହେଁ । କିନ୍ତୁ ପତିତ ହୋଇଯିବା କାରଣରୁ ନିଜକୁ ଦେବତା କହିପାରୁନାହାଁନ୍ତି । ସତ୍ୟଯୁଗରେ ଦେବତାମାନେ ପବିତ୍ର ଥିଲେ, ପବିତ୍ର ପ୍ରବୃତ୍ତି ମାର୍ଗ ଥିଲା, ଯଥା ରାଜା ରାଣୀ ତଥା ପ୍ରଜା ପବିତ୍ର ଥିଲେ । ଭାରତବାସୀମାନଙ୍କୁ ବାବା ମନେପକାଇ ଦେଉଛନ୍ତି ଯେ ତୁମେ ପବିତ୍ର ପ୍ରବୃତ୍ତି ମାର୍ଗର ଆଦି ସନାତନ ଦେବୀ-ଦେବତା ଧର୍ମର ଥିଲ, ଯାହାକୁ ସ୍□ର୍ଗ କୁହାଯାଉଥିଲା । ସେଠାରେ ଗୋଟିଏ ହିଁ ଧର୍ମ ଥିଲା । ପ୍ରଥମ ନମ୍ବର ମହାରାଜା-ମହାରାଣୀ, ଲକ୍ଷ୍ମୀ-ନାରାୟଣ ଥିଲେ । ତାଙ୍କର ମଧ୍ୟ ରାଜବଂଶ ଥିଲା, ଭାରତ ବହୁତ ଧନବାନ୍ ଥିଲା, ତାହା ହେଉଛି ସତ୍ୟଯୁଗ । ପୁଣି ତ୍ରେତାୟା ଯୁଗକୁ ଆସିଲ, ସେତେବେଳେ ମଧ୍ୟ ପୂଜ୍ୟ ଦେବୀ-ଦେବତା ଅଥବା କ୍ଷତ୍ରିୟ କୁହାଯାଉଥିଲା । ତାହା ଲକ୍ଷ୍ମୀ-ନାରାୟଣଙ୍କର ଏବଂ ଏହା ରାମ-ସୀତାଙ୍କ ରାଜ୍ୟ, ଏହିଭଳି ରାଜବଂଶ ଚାଲିଲା । ଯେପରି ଖ୍ରୀଷ୍ଟିୟାନ ମାନଙ୍କର ଏଡ଼□ାଡ଼ ଦି ଫାଷ୍ଟ, ସେକେଣ୍ଡ ... ଏହିପରି ଚାଲିଥାଏ । ଭାରତରେ ମଧ୍ୟ ଏହିପରି ରାଜବଂଶ ଚାଲିଥିଲା । ୫ ହଜାର ବର୍ଷର କଥା ଅର୍ଥାତ୍ ୫ ହଜାର ବର୍ଷ ପୂର୍ବରୁ ଭାରତରେ ଏହି ଲକ୍ଷ୍ମୀ-ନାରାୟଣଙ୍କର ରାଜ୍ୟ ଥିଲା । କିନ୍ତୁ ସେମାନେ ଏହି ରାଜ୍ୟ କେବେ ଓ କିପରି ପାଇଲେ - ଏକଥା କେହି ଜାଣିନାହାଁନ୍ତି । ସେହି ସୂର୍ଯ୍ୟବଂଶୀମାନେ ପୁଣି ଚନ୍ଦ୍ରବଂଶୀରେ ଆସୁଛନ୍ତି କାହିଁକିନା ପୁନର୍ଜନ୍ମ ନେଇ-ନେଇ ସିଡ଼ି ଓହ୍ଲାଇବାକୁ ହେବ । ଭାରତର ଏହି ଇତିହାସ-ଭୂଗୋଳକୁ କେହି ବି ଜାଣି ନାହାଁନ୍ତି । ଯେହେତୁ ବାବା ରଚୟିତା ଅଟନ୍ତି, ତେଣୁ ସତ୍ୟଯୁଗ ନୂଆ ଦୁନିଆର ରଚୟିତା ମଧ୍ୟ ସିଏ ହିଁ ଅଟନ୍ତି । ବାବା କହୁଛନ୍ତି, ପିଲାମାନେ, ତୁମେମାନେ ଆଜିଠାରୁ ୫ ହଜାର ବର୍ଷ ପୂର୍ବରୁ ସ୍□ର୍ଗରେ ଥିଲ । ଏହି ଭାରତ ସ୍□ର୍ଗ ଥିଲା ଯାହାକି ଏବେ ନର୍କ ହୋଇଯାଇଛି । ଦୁନିଆ ତ ବିଶ୍□ର । ଏହି ଇତିହାସ-ଭୂଗୋଳକୁ କେହି ବି ଜାଣିନାହିଁ । ସେମାନେ ତ ଅଧା ଇତିହାସ ଜାଣିଛନ୍ତି । ସତ୍ୟଯୁଗ ଏବଂ ତ୍ରେତାଯୁଗର ଇତିହାସ-ଭୂଗୋଳକୁ କେହି ବି ଜାଣିନାହାଁନ୍ତି । ଋଷି-ମୁନିମାନେ ମଧ୍ୟ କହୁଛନ୍ତି ଯେ, ଆମେ ରଚୟିତା ଏବଂ ରଚନାର ଆଦି-ମଧ୍ୟ-ଅନ୍ତକୁ ଜାଣିନାହୁଁ । କେହି ଜାଣିବେ କିପରି, ସୃଷ୍ଟିର ଆଦି-ମଧ୍ୟ-ଅନ୍ତର ରହସ୍ୟକୁ ତ ବାବା ତୁମମାନଙ୍କୁ ହିଁ ବସି ବୁଝାଉଛନ୍ତି । ଶିବବାବା ଭାରତରେ ହିଁ ଦିବ୍ୟ ଜନ୍ମ ନେଉଛନ୍ତି, ଯାହାଙ୍କର ସ୍ମାରକୀ ସ୍□ରୂପ ଶିବ ଜୟନ୍ତୀ ମଧ୍ୟ ପାଳନ ହେଉଛି । ଶିବ ଜୟନ୍ତୀ ପରେ ଗୀତା ଜୟନ୍ତୀ, ତା' ସହିତ କୃଷ୍ଣ ଜୟନ୍ତୀ ମଧ୍ୟ ହେବା ଦରକାର । କିନ୍ତୁ ଏହି ଜୟନ୍ତୀର ରହସ୍ୟକୁ ଭାରତବାସୀ ଜାଣିନାହାଁନ୍ତି ଯେ ଶିବ ଜୟନ୍ତୀ କେବେ ହୋଇଥିଲା? ଅନ୍ୟ ଧର୍ମାବଲମ୍ବୀ ତ ତୁରନ୍ତ କହିଦେବେ - ବୁଦ୍ଧ ଜୟନ୍ତୀ, ଖ୍ରୀଷ୍ଟ ଜୟନ୍ତୀ କେବେ ହୋଇଥିଲା । ଯଦି ଭାରତବାସୀମାନଙ୍କୁ ପଚାରିବ ଯେ, ଶିବ ଜୟନ୍ତୀ କେବେ ହୋଇଥିଲା? ତେବେ କେହି କହି ପାରିବେ ନାହିଁ । ଶିବ ଭାରତକୁ ଆସି କ'ଣ କରିଥିଲେ? ଏକଥା କେହି ହେଲେ ଜାଣିନାହାଁନ୍ତି । ଶିବ ସବୁ ଆତ୍ମାମାନଙ୍କର ପିତା । ଆତ୍ମା ଅବିନାଶୀ, ଆତ୍ମା ଗୋଟିଏ ଶରୀର ଛାଡ଼ି ଆଉ ଗୋଟିଏ ନେଉଛି । ଏହା ୮୪ ଜନ୍ମର ଚକ୍ର ଅଟେ । ଶାସ୍ତ୍ରରେ ତ ୮୪ ଲକ୍ଷ ଜନ୍ମର କାହାଣୀ ଲେଖି ଦେଇଛନ୍ତି । ବାବା ଆସି ସଠିକ୍ କଥା କହୁଛନ୍ତି । ବାବାଙ୍କ ବ୍ୟତୀତ ଅନ୍ୟମାନେ ରଚୟିତା ଏବଂ ରଚନା ବିଷୟରେ ମିଛ କହୁଛନ୍ତି, କାହିଁକିନା ଏହା ହେଉଛି ମାୟାର ରାଜ୍ୟ । ପ୍ରଥମେ ତୁମେମାନେ ପାରସବୁଦ୍ଧି ଥିଲ, ଭାରତ ପାରସ ପୁରୀ ଥିଲା । ସୁନା, ହୀରା, ନୀଳାର ମହଲ ଥିଲା । ବାବା ବସି ରଚୟିତା ଓ ରଚନାର ଆଦି-ମଧ୍ୟ-ଅନ୍ତର ରହସ୍ୟ ଅର୍ଥାତ୍ ଦୁନିଆର ଇତିହାସ-ଭୂଗୋଳର ଜ୍ଞାନ ଦେଉଛନ୍ତି । ଭାରତବାସୀ ଏକଥା ଜାଣି ନାହାଁନ୍ତି ଯେ, ଆମେ ପ୍ରଥମେ-ପ୍ରଥମେ ଦେବୀ-ଦେବତା ଥିଲୁ, ଏବେ ପତିତ, କାଙ୍ଗାଳ, ଧର୍ମଭ୍ରଷ୍ଟ ହୋଇଯାଇଛୁ, ନିଜ ଧର୍ମକୁ ହିଁ

ଭୁଲିଯାଇଛୁ । ଏହା ମଧ୍ୟ ଡ୍ରାମା ଅନୁସାରେ ହେବ । ତେଣୁ ଏହି ବିଶ୍□ର ଇତିହାସ-ଭୂଗୋଳ ବୁଦ୍ଧିରେ ଆସିବା ଦରକାର ନା । ଉଚ୍ଚରୁ ଉଚ୍ଚ ସର୍ବ ଆତ୍ମାମାନଙ୍କର ପିତା ମୂଳଲୋକରେ ରହୁଛନ୍ତି, ପୁଣି ମଝିରେ ସୂକ୍ଷ୍ମଲୋକ ଏବଂ ଏହା ହେଉଛି ସ୍ଥୂଳଲୋକ । ସୂକ୍ଷ୍ମଲୋକରେ କେବଳ ବ୍ରହ୍ମା-ବିଷ୍ଣୁ-ଶଙ୍କର ରହୁଛନ୍ତି । ତାଙ୍କର ଅନ୍ୟ କୌଣସି ଇତିହାସ-ଭୂଗୋଳ ନାହିଁ । ଏହା ତିନୋଟି ମହଲା ଅଟେ । ଭଗବାନ ଏକ ଏବଂ ତାଙ୍କର ରଚନା ମଧ୍ୟ ଏକ ଅଟେ, ଯେଉଁ ଚକ୍ର ସର୍ବଦା ଘୂରି ଚାଲିଛି । ତୁମମାନଙ୍କୁ ସତ୍ୟଯୁଗରୁ ତ୍ରେତା ପୁଣି ଦ୍□ାପର, କଳିଯୁଗକୁ ଆସିବାକୁ ପଡ଼ିବ । ୮୪ ଜନ୍ମର ହିସାବ ଦରକାର ନା, ଯାହାକୁ କେହି ବି ଜାଣିନାହାଁନ୍ତି, ନାଁ କୌଣସି ଶାସ୍ତ୍ରରେ ଅଛି । ତୁମେମାନେ ୮୪ ଜନ୍ମର ପାର୍ଟ କରୁଛ । ବାବା ତ ଏହି ଚକ୍ରରେ ଆସୁନାହାଁନ୍ତି । ପିଲାମାନେ ହିଁ ପାବନରୁ ପତିତ ହେଉଛନ୍ତି, ସେଥିପାଇଁ ବାବାଙ୍କୁ ଡାକୁଛନ୍ତି - ବାବା, ଏଠାକୁ ଆସି ଆମକୁ ପୁନର୍ବାର ପାବନ କର । ସେହି ଜଣଙ୍କୁ ହିଁ ସମସ୍ତେ ଡ଼ାକୁଛନ୍ତି । ରାବଣ ରାଜ୍ୟରେ ଯେଉଁମାନେ ଦୁଃଖୀ ହୋଇଯାଉଛନ୍ତି, ତାଙ୍କୁ ଆସି ମୁକ୍ତ କରି ପୁଣି ରାମରାଜ୍ୟକୁ ନେଇଯାଅ । ଅଧାକଳ୍ପ ରାମରାଜ୍ୟ ଏବଂ ଅଧାକଳ୍ପ ରାବଣରାଜ୍ୟ । ଯେଉଁ ଭାରତବାସୀ ପବିତ୍ର ଥିଲେ, ସେମାନେ ଏବେ ପତିତ ହୋଇଯାଇଛନ୍ତି । ବାମ ମାର୍ଗରେ ଯିବା ଦ୍□ାରା ପତିତ ହେବା ଆରମ୍ଭ ହେଉଛି ଏବଂ ସେବେଠାରୁ ଭକ୍ତିମାର୍ଗ ମଧ୍ୟ ଆରମ୍ଭ ହେଉଛି । ଏବେ ତୁମମାନଙ୍କୁ ଜ୍ଞାନ ଶୁଣାଯାଉଛି, ଯାହା ଦ୍□ାରା ଅଧାକଳ୍ପ, ୨୧ ଜନ୍ମ ପାଇଁ ତୁମେମାନେ ସୁଖର ବର୍ସା ପାଉଛ । ଅଧାକଳ୍ପ ଜ୍ଞାନର ପ୍ରାରବ୍ଧ ଚାଲୁଛି, ପୁଣି ରାବଣ ରାଜ୍ୟ ଆରମ୍ଭ ହେଉଛି । ତେଣୁ ତଳକୁ ଖସିବା ଆରମ୍ଭ ହେଉଛି । ତୁମେ ଦୈବୀ ରାଜ୍ୟରେ ଥିଲ ଏବେ ଆସୁରୀ ରାଜ୍ୟକୁ ଆସିଯାଇଛ, ଏହାକୁ ନର୍କ ମଧ୍ୟ କୁହାଯାଉଛି । ତୁମେମାନେ ସ୍□ର୍ଗରେ ଥିଲ ପୁଣି ୮୪ ଜନ୍ମ ଅତିକ୍ରାନ୍ତ କରି ନର୍କରେ ଆସି ପଡ଼ିଛ । ତାହା ସୁଖଧାମ ଥିଲା । ଏହା ହେଉଛି ଦୁଃଖଧାମ ଏଠାରେ ୧୦୦% ଅପବିତ୍ରତା ଅଛି । ୮୪ ଜନ୍ମର ଚକ୍ର ଲଗାଇ, ଭାରତବାସୀ ପୂଜ୍ୟରୁ ପୂଜାରୀ ହୋଇଯାଇଛନ୍ତି । ଏହାକୁ ହିଁ ବିଶ୍□ର ଇତିହାସ-ଭୂଗୋଳ କୁହାଯାଉଛି । ଏସବୁ ଭାରତବାସୀଙ୍କର ଚକ୍ର, ଅନ୍ୟ ଧର୍ମାବଲମ୍ବୀମାନେ ତ ୮୪ ଜନ୍ମ ନେଉନାହାଁନ୍ତି । ସେମାନେ ସତ୍ୟଯୁଗକୁ ଯିବେ ନାହିଁ । ସତ୍ୟଯୁଗ ଏବଂ ତ୍ରେତା ଯୁଗରେ କେବଳ ଭାରତ ହିଁ ଥିଲା । ପ୍ରଥମେ ସୂର୍ଯ୍ୟବଂଶୀ, ଚନ୍ଦ୍ରବଂଶୀ ପୁଣି ବୈଶ୍ୟବଂଶୀ, ଶୂଦ୍ରବଂଶୀମାନେ ଆସୁଛନ୍ତି, ଏବେ ପୁଣି ତୁମେମାନେ ବ୍ରାହ୍ମଣବଂଶୀ ହୋଇଛ, ପୁଣି ସତ୍ୟଯୁଗରେ ଦେବତାବଂଶୀ ହେବ । ଏହା ହେଉଛି ଭାରତର ବର୍ଣ୍ଣ । ଏବେ ତୁମେମାନେ ବ୍ରାହ୍ମଣ ହୋଇ ଶିବବାବାଙ୍କଠାରୁ ବର୍ସା ନେଉଛ । ୫ ହଜାର ବର୍ଷ ପୂର୍ବ ଭଳି, ବାବା ତୁମମାନଙ୍କୁ ପାଠ ପଢାଉଛନ୍ତି । କଳ୍ପ-କଳ୍ପ ତୁମେମାନେ ପାବନ ହୋଇ ପୁଣି ପତିତ ହେଉଛ, ସୁଖଧାମକୁ ଯାଇ ପୁଣି ଦୁଃଖଧାମକୁ ଆସୁଛ । ଏବେ ପୁଣି ଶାନ୍ତିଧାମକୁ ଯିବାକୁ ହେବ, ଯାହାକୁ ନିରାକାରୀ ଦୁନିଆ କୁହାଯାଉଛି । ଆତ୍ମା ଏବଂ ପରମାତ୍ମା କ'ଣ, ଏକଥା କୌଣସି ବି ମନୁଷ୍ୟ ଜାଣିନାହାଁନ୍ତି । ଆତ୍ମା ମଧ୍ୟ ଏକ ତାରକା ବିନ୍ଦୁ ଅଟେ । କହୁଛନ୍ତି - ଭ୍ରୁକୁଟୀ ମଧ୍ୟରେ ଚମକୁଛି ଅଜବ ତାରକା, ଏହା କେତେ ସୂକ୍ଷ୍ମ ବିନ୍ଦୁ ଅଟେ, ଯାହାକୁ କେବଳ ଦିବ୍ୟ ଦୃଷ୍ଟି ଦ୍□ାରା ଦେଖି ହୁଏ । ବାସ୍ତବରେ ତାରକା ମଧ୍ୟ କୁହାଯିବ ନାହିଁ । ତାରକା ତ ବହୁତ ବଡ଼ - କେବଳ ଦୂରରେ ଥିବା କାରଣରୁ ଛୋଟ ଦେଖାଯାଉଛି । ଏହା କେବଳ ଏକ ଉଦାହରଣ ଦିଆଯାଉଛି । ଆତ୍ମା ଏତେ ଛୋଟ, ଯେପରି ଉପରେ ଥିବା ତାରା ଛୋଟ ଦେଖାଯାଇଥାଏ । ସେହିପରି ବାବାଙ୍କ ଆତ୍ମା ମଧ୍ୟ ଏକ ସୂକ୍ଷ୍ମ ବିନ୍ଦୁ ସଦୃଶ ଯାହାଙ୍କୁ ସୁପ୍ରିମ୍ ଆତ୍ମା କୁହାଯାଉଛି । ତାଙ୍କର ମହିମା ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ଅଲଗା । ସିଏ ଏହି ମନୁଷ୍ୟ ସୃଷ୍ଟିର ଚୈତନ୍ୟ ବୀଜରୂପ ଅଟନ୍ତି, ତେଣୁ ତାଙ୍କ ପାଖରେ ସମସ୍ତ ଜ୍ଞାନ ଅଛି । ତୁମ ଆତ୍ମାକୁ ମଧ୍ୟ ଏବେ ଜ୍ଞାନ ମିଳୁଛି । ଆତ୍ମା ହିଁ ଜ୍ଞାନ ଗ୍ରହଣ କରୁଛି, ଏତେ ଛୋଟ ଆତ୍ମାରେ ୮୪ ଜନ୍ମର ପାର୍ଟ ନିଧାର୍ଯ୍ୟ ହୋଇ ରହିଛି । ତାହା ପୁଣି ଅବିନାଶୀ, ତୁମେ ୮୪ ଜନ୍ମର ଚକ୍ର ଲଗାଇ ଆସିଛ । ଯାହାର ଶେଷ ହୋଇପାରିବ ନାହିଁ । ତୁମେମାନେ ଦେବତା ଥିଲ, ଦୈତ୍ୟ ହେଲ ପୁଣି ଦେବତା ହେବାକୁ ପଡିବ । ସର୍ବଦା ଏହି ଚକ୍ର ଚାଲି ଆସୁଛି । ବାକି ତ ସବୁ ଶାଖା ଅଟେ । ଇସ୍ଲାମୀ, ବୌଦ୍ଧି ଆଦି କେହି ୮୪ ଜନ୍ମ ନେଉନାହାଁନ୍ତି । ଏହି ଭାରତରେ ଯେତେବେଳେ ସତ୍ୟଯୁଗ ଥିଲା, ସେତେବେଳେ ସମ୍ପୁର୍ଣ୍ଣ ପବିତ୍ର ଥିଲା, ପୁଣି ୮୪ ଜନ୍ମ ନେଇ ସମସ୍ତେ ବିକାରୀ ହୋଇଯାଇଛନ୍ତି । ଏହାକୁ ବିକାରୀ ଦୁନିଆ କୁହାଯାଉଛି । ୫ ହଜାର ବର୍ଷ ପୂର୍ବରୁ ଏଠାରେ ପବିତ୍ରତା, ଶାନ୍ତି, ସମୃଦ୍ଧି ସବୁକିଛି ଥିଲା । ଏକଥା ବାବା ପିଲାମାନଙ୍କୁ ମନେ ପକାଇ ଦେଉଛନ୍ତି । ମୁଖ୍ୟ କଥା ହେଲା - ପବିତ୍ରତା, ସେଥିପାଇଁ ସମସ୍ତେ ତାଙ୍କୁ ଡାକୁଛନ୍ତି - ବାବା ଆପଣ ବିକାରୀରୁ ନିର୍ବିକାରୀ କରିବା ପାଇଁ ଆସ । ସେ ସଦ୍‌ଗତି ଦାତା ଅଟନ୍ତି ତେଣୁ ତାଙ୍କୁ ସତ୍‌ଗୁରୁ କୁହାଯାଉଛି । ଏବେ ତୁମେମାନେ ବାବାଙ୍କ ଦ୍□ାରା ଭିକାରୀରୁ ରାଜକୁମାର ଅଥବା ନରରୁ ନାରାୟଣ ଏବଂ ନାରୀରୁ ଲକ୍ଷ୍ମୀ ହେଉଛ । ଏହା ତୁମର ରାଜଯୋଗ ଅଟେ । ଭାରତକୁ ହିଁ ଏବେ ବାବାଙ୍କ ଦ୍□ାରା ରାଜତତ୍□ ମିଳୁଛି । ଆତ୍ମା ହିଁ ୮୪ ଜନ୍ମ ନେଉଛି । ଆତ୍ମା ହିଁ ଶରୀର ଦ୍□ାରା ପାଠ ପଢୁଛି । ଶରୀର ପଢୁ ନାହିଁ । ଆତ୍ମା ସଂସ୍କାର ନେଇ ଯାଉଛି । ମୁଁ ଆତ୍ମା ଏହି ଶରୀର ଦ୍□ାରା ପଢୁଛି - ଏହାକୁ ଦେହୀ-ଅଭିମାନୀ ଅବସ୍ଥା କୁହାଯାଉଛି । ଶରୀରରୁ ଆତ୍ମା ଅଲଗା ହୋଇଗଲେ ଶରୀର କୌଣସି କାମର ରହେ ନାହିଁ । ଆତ୍ମା କହୁଛି, ଏବେ ମୁଁ ପୁଣ୍ୟ ଆତ୍ମା ହେଉଛି । ମନୁଷ୍ୟ ଦେହ-ଅଭିମାନରେ ଆସି କହିଦେଉଛନ୍ତି, ଏହି କାମ କରୁଛି! କିନ୍ତୁ ତୁମେମାନେ ଏବେ ଜାଣୁଛ ମୁଁ ଆତ୍ମା, ଏହା ମୋର ଶରୀର ଅଟେ । ପରମାତ୍ମା ବାବାଙ୍କ ଦ୍□ାରା ମୁଁ ଆତ୍ମା ପଢୁଛି । ଏବେ ବାବା କହୁଛନ୍ତି, ମୋତେ ମନେ ପକାଅ । ତୁମେମାନେ ସୂର୍ଣ୍ଣିମ ଯୁଗରେ ସତ୍ତ୍□ପ୍ରଧାନ ଥିଲ ପୁଣି ତୁମ ଆତ୍ମାରେ ଖାଦ ପଡିଲା । ଏହିପରି ଖାଦ ପଡ଼ି-ପଡ଼ି ତୁମେମାନେ ପାବନରୁ ପତିତ ହୋଇଯାଇଛ । ଏବେ ପୁଣି ପାବନ ହେବାକୁ ପଡ଼ିବ ସେଥିପାଇଁ ସମସ୍ତେ ତାଙ୍କୁ ଡାକୁଛନ୍ତି - ହେ ପତିତ-ପାବନ ଆସ, ଆସି ଆମକୁ ପାବନ କର । ସେଥିପାଇଁ ବାବା ରାୟ ଦେଉଛନ୍ତି, ହେ ପତିତ ଆତ୍ମା ମୋତେ ସ୍ମରଣ କରିଲେ ତୁମଠାରୁ ଖାଦ ବାହାରିଯିବ, ତୁମେମାନେ ପାବନ ହୋଇଯିବ । ଏହାକୁ ପ୍ରାଚୀନ ଯୋଗ କୁହାଯାଉଛି । ଏହି ୟାଦ ଅର୍ଥାତ୍ ଯୋଗଅଗ୍ନି ଦ୍□ାରା ଖାଦ ଭସ୍ମ ହେବ । ତେବେ ମୂଳ କଥା ହେଲା - ପତିତରୁ ପାବନ ହେବା । ବର୍ତ୍ତମାନ ସାଧୁ-ସନ୍ଥ ଆଦି ସମସ୍ତେ ପତିତ ଅଟନ୍ତି । ପାବନ ହେବାର ଉପାୟ ବାବା ହିଁ ବତାଉଛନ୍ତି - କହୁଛନ୍ତି, ମାମେକମ୍ ୟାଦ କର ଅର୍ଥାତ୍ ମୋତେ ମନେ ପକାଅ । ଏହି

ଅନ୍ତିମ ଜନ୍ମ ପବିତ୍ର ହୁଅ । ଖାଇବା-ପିଇବା ଏବଂ ଚାଲିବା-ବୁଲିବା ସମୟରେ ମଧ୍ୟ ବାବାଙ୍କୁ ମନେ ପକାଅ କାହିଁକିନା ତୁମ ସବୁ ଆତ୍ମାରୂପି ପ୍ରେମିକାମାନଙ୍କର ପ୍ରେମିକ ହେଉଛି ମୁଁ । ତୁମମାନଙ୍କୁ ପାବନ କରିଯାଇଥିଲି ପୁଣି ତୁମେମାନେ ପତିତ ହୋଇଯାଇଛ । ସବୁ ଭକ୍ତମାନେ ପ୍ରେମିକା ଅଟନ୍ତି । ପ୍ରେମିକ ଶିବବାବା କହୁଛନ୍ତି, ଯଦିଓ ଶରୀର ଦ୍□ାରା କର୍ମ କର, କିନ୍ତୁ ବୁଦ୍ଧି ଦ୍□ାରା ମୋତେ ମନେ ପକାଅ, ତେବେ ତୁମର ବିକର୍ମ ବିନାଶ ହେବ । କିନ୍ତୁ ଏଥିରେ ବହୁତ ପରିଶ୍ରମ ରହିଛି । ତେବେ ବର୍ସା ପାଇବା ପାଇଁ ବାବାଙ୍କୁ ବହୁତ ମନେ ପକାଇବା ଦରକାର ନା । ଯିଏ ଯେତେ ଅଧିକ ମନେପକାଇବ, ତାକୁ ବର୍ସା ମଧ୍ୟ ସେତେ ସେତେ ଅଧିକ ମିଳିବ । ଏହା ହିଁ ହେଉଛି ଯୋଗର ଯାତ୍ରା । ଯିଏ ଯେତେ ଅଧିକ ଯୋଗ କରିବେ ସିଏ ସେତେ ପବିତ୍ର ହୋଇ, ଆସି ମୋ' ଗଳାର ହାର ହେବେ । ସବୁ ଆତ୍ମାମାନଙ୍କର ନିରାକାରୀ ଦୁନିଆରେ ଏକ ବଂଶାବଳୀ ରହିଛି । ଏହାକୁ ଇନକାରପୋରିୟଲ୍ ଟ୍ରି ଅର୍ଥାତ୍ ନିରାକାରୀ ଆତ୍ମାମାନଙ୍କର ବୃକ୍ଷ କୁହାଯାଉଛି । ଏହା କାରପୋରିୟଲ ଟ୍ରି ଅର୍ଥାତ୍ ସାକାରୀ ମନୁଷ୍ୟ ସୃଷ୍ଟିରୂପି ବୃକ୍ଷ । ଏବେ ନିରାକାରୀ ଦୁନିଆରୁ ସମସ୍ତଙ୍କୁ କ୍ରମ ଅନୁସାରେ ଆସିବାକୁ ହିଁ ହେବ ଏବଂ ଆସୁଛନ୍ତି ମଧ୍ୟ । ଏହି ସୃଷ୍ଟିରୂପି ବୃକ୍ଷ କେତେ ବଡ଼ । ଆତ୍ମା ଏଠାକୁ ପାର୍ଟ କରିବାକୁ ଆସୁଛି । ସବୁ ଆତ୍ମାମାନେ ଏହି ଡ୍ରାମାର ଅଭିନେତା । ଆତ୍ମା ଅବିନାଶୀ ହେବା ସହିତ ସେଥିରେ ଅବିନାଶୀ ପାର୍ଟ ମଧ୍ୟ ରହିଛି । ଡ୍ରାମା କେବେ ଆରମ୍ଭ ହେଲା, ଏକଥା କେହି କହି ପାରିବେ ନାହିଁ । ଡ୍ରାମା ଏହିପରି ଘୂରି ଚାଲିଛି । ଭାରତବାସୀ ପ୍ରଥମେ-ପ୍ରଥମେ ସୁଖରେ ଥିଲେ ପୁଣି ଦୁଃଖକୁ ଆସିଲେ, ଏବେ ପୁଣି ଶାନ୍ତିଧାମକୁ ଯିବେ । ବାବା ପ୍ରଥମେ ସୁଖଧାମକୁ ପଠାଇଦେବେ । ଏଥିରେ ଯିଏ ଯେତେ ପୁରୁଷାର୍ଥ କରିବେ ସେତେ ଉଚ୍ଚପଦ ପାଇବେ । ବାବା ରାଜଧାନୀ ସ୍ଥାପନ କରୁଛନ୍ତି । ଏଠାରେ ପୁରୁଷାର୍ଥ ଅନୁସାରେ ରାଜପଦ ପାଇବେ । ସତ୍ୟଯୁଗରେ ତ ନିଶ୍ଚିତ ଭାବରେ କମ୍ ମନୁଷ୍ୟ ରହିବେ । ଆଦି ସନାତନ ଦେବୀ-ଦେବତା ଧର୍ମର ବୃକ୍ଷ ବହୁତ ଛୋଟ । ବାକି ସବୁ କିଛି ବିନାଶ ହୋଇଯିବ । ଏବେ ଆଦି ସନାତନ ଦେବୀ ଦେବତା ଧର୍ମ ସ୍ଥାପନ ହେଉଛି ଅର୍ଥାତ୍ ସ୍□ର୍ଗର ଗେଟ୍ ଖୋଲୁଛି । ୫ ହଜାର ବର୍ଷ ପୂର୍ବରୁ ମଧ୍ୟ ଏହି ଲଢେଇ ପରେ ସ୍□ର୍ଗର ସ୍ଥାପନା ହୋଇଥିଲା । ଅନେକ ଧର୍ମର ବିନାଶ ହୋଇଯାଇଥିଲା । ଏହାକୁ କଲ୍ୟାଣକାରୀ ଲଢେଇ କୁହାଯାଉଛି । ଏବେ ନର୍କର ଦ୍□ାର ଖୋଲିଛି ପୁଣି ସ୍□ର୍ଗର ଦ୍□ାର ଖୋଲିବ । ସ୍□ର୍ଗର ଦ୍□ାର ବାବା ଖୋଲୁଛନ୍ତି, ନର୍କର ଦ୍□ାର ରାବଣ ଖୋଲୁଛି । ବାବା ବର୍ସା ଦେଉଛନ୍ତି, ରାବଣ ଅଭିଶାପ ଦେଉଛି । ଏକଥା ଦୁନିଆ ଜାଣିନାହିଁ, ଏବେ ମୁଁ ତୁମମାନଙ୍କୁ ବୁଝାଉଛି । ଶିକ୍ଷା ମନ୍ତ୍ରୀ ମଧ୍ୟ ଏହି ବିଶାଳ ବ୍ରହ୍ମାଣ୍ଡର ଜ୍ଞାନ ଜାଣିବାକୁ ଚାହୁଁଛନ୍ତି । ତେବେ ଏହି ଜ୍ଞାନ ତ ତୁମେମାନେ ହିଁ ଦେଇପାରିବ । କିନ୍ତୁ ତୁମେମାନେ ହେଉଛ ଗୁପ୍ତ । ତୁମମାନଙ୍କୁ ସେମାନେ ଚିହ୍ନି ନାହାଁନ୍ତି । ତୁମେମାନେ ଯୋଗବଳ ଦ୍□ାରା ନିଜର ରାଜତ୍□ ନେଉଛ । ଲକ୍ଷ୍ମୀ-ନାରାୟଣ ଏହି ରାଜ୍ୟ କିପରି ପାଇଥିଲେ, ତାହା ତୁମେମାନେ ଜାଣିଛ, ଏହାକୁ ଅସ୍ପିୟସ୍ ଯୁଗ ଅର୍ଥାତ୍ କଲ୍ୟାଣକାରୀ ଯୁଗ କୁହାଯାଉଛି । ଯେତେବେଳେ କି ବାବା ଆସି ପତିତମାନଙ୍କୁ ପାବନ କରୁଛନ୍ତି । ଶ୍ରୀକୃଷ୍ଣଙ୍କୁ ତ ସମସ୍ତେ ବାପା ବୋଲି କହିବେ ନାହିଁ । ନିରାକାରଙ୍କୁ ବାବା ବୋଲି କୁହାଯାଉଛି । ତେବେ ସେହି ବାବାଙ୍କୁ ସ୍ମରଣ କରି ପାବନ ହେବାକୁ ପଡ଼ିବ । ସେଥିପାଇଁ ବିକାରକୁ ନିଶ୍ଚିତ ଛାଡ଼ିବାକୁ ପଡ଼ିବ । ଭାରତ ନିର୍ବିକାରୀ ସୁଖଧାମ ଥିଲା, ଏବେ ବିକାରୀ ଦୁଃଖଧାମ ହୋଇଯାଇଛି । [illegible]ରଥ ନଟ୍ ଏ ପେନୀ ଅର୍ଥାତ୍ ପାଇପଇସାର ମୂଲ୍ୟ ହୋଇଯାଇଛି । ଏହା ମଧ୍ୟ ଡ୍ରାମାର ଖେଳ ଅଟେ, ଯାହାକୁ ବୁଦ୍ଧିରେ ଧାରଣ କରି ଅନ୍ୟମାନଙ୍କୁ ମଧ୍ୟ କରାଇବାକୁ ହେବ । ଆଚ୍ଛା—

ମିଠା ମିଠା ସିକିଲଧେ ସନ୍ତାନମାନଙ୍କ ପ୍ରତି ମାତା-ପିତା, ବାପଦାଦାଙ୍କର ମଧୁର ସ୍ନେହଭରା ସ୍ମୃତି ଏବଂ ସୁପ୍ରଭାତ୍ । ଆତ୍ମିକ ପିତାଙ୍କର ଆତ୍ମିକ ସନ୍ତାନମାନଙ୍କୁ ନମସ୍ତେ ।

ଧାରଣା ପାଇଁ ମୁଖ୍ୟ ସାର **:—**

(୧) ଯୋଗବଳ ଦ୍□ାରା ପାବନ ହୋଇ ବାବାଙ୍କର ଗଳାର ହାର ହେବାକୁ ପଡ଼ିବ । କର୍ମଧନ୍ଦା କରି ମଧ୍ୟ ବାବାଙ୍କ ସ୍ମୃତିରେ ରହି ବିକର୍ମାଜିତ୍ ହେବାକୁ ପଡିବ ।

(୨) ପୁଣ୍ୟ ଆତ୍ମା ହେବା ପାଇଁ ପୂରା-ପୂରା ପୁରୁଷାର୍ଥ କରିବାକୁ ହେବ । ଦେହ-ଅଭିମାନକୁ ଛାଡ଼ି ଦେହୀ-ଅଭିମାନୀ ହେବାକୁ ପଡ଼ିବ ।

ବରଦାନ**:-** ସମ୍ମାନର ସହିତ ଉତ୍ତୀର୍ଣ୍ଣ ହେବା ପାଇଁ ସମସ୍ତଙ୍କଠାରୁ ସନ୍ତୁଷ୍ଟତାର ପାସ୍‌ପୋର୍ଟ ପ୍ରାପ୍ତ କରୁଥିବା ସନ୍ତୁଷ୍ଟମଣୀ ଆତ୍ମା ହୁଅ ।

ଯେଉଁ ପିଲାମାନେ ନିଜେ ନିଜ ସହିତ, ନିଜର ପୁରୁଷାର୍ଥ ବା ସେବା ସହିତ, ବ୍ରାହ୍ମଣ ପରିବାର ସହିତ ସର୍ବଦା ସନ୍ତୁଷ୍ଟ ରହିଥା'ନ୍ତି ସେହିମାନଙ୍କୁ ହିଁ ସନ୍ତୁଷ୍ଟମଣୀ କୁହାଯାଏ । ତେବେ ସର୍ବ ଆତ୍ମାମାନଙ୍କ ସହିତ ସମ୍ପର୍କ ରଖିବାରେ ନିଜକୁ ସନ୍ତୁଷ୍ଟ ରଖିବାରେ ବା ସମସ୍ତଙ୍କୁ ସନ୍ତୁଷ୍ଟ କରିବାରେ ଯେଉଁମାନେ ବିଜୟୀ ହୋଇଯାଆନ୍ତି ସେହିମାନେ ହିଁ ବିଜୟ ମାଳାରେ ଆସିଥା'ନ୍ତି କାରଣ ସମ୍ମାନର ସହିତ ଉତ୍ତୀର୍ଣ୍ଣ ହେବା ପାଇଁ ସମସ୍ତଙ୍କ ଦ୍□ାରା ସନ୍ତୁଷ୍ଟତାର ପାସ୍‌ପୋର୍ଟ ମିଳିବା ଆବଶ୍ୟକ । ଏହି ପାସ୍‌ପୋର୍ଟ ପ୍ରାପ୍ତ କରିବା ପାଇଁ କେବଳ ସହନ କରିବାର ବା ସମାହିତ କରିବାର ଶକ୍ତିକୁ ଧାରଣ କର ।

ସ୍ଲୋଗାନ**:-** ଦୟାଶୀଳ ହୋଇ ନିଜର ସେବା ଦ୍□ାରା ନିରାଶ ଏବଂ ଭାରାକ୍ରାନ୍ତ ଆତ୍ମାମାନଙ୍କୁ ସାହାରା ଦିଅ ।

*** ଓମ୍ ଶାନ୍ତି ***